

SLOVENE C

Štev. 197. POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKE NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. (vhod čez dvorlže nad tiskarno). Z urednikom je mogoče govoriti le od 10.—12. ure dopoldne. Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

V Ljubljani, v torek, 30. avgusta 1904.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemati: za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrt leta 6.50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnistvu prejemati: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrt leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h. Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravnistvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. Vprejema naročilno, inserate in reklamacije. — In s e r a t i se računajo enostopna petivista (dolžina 72 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat 9 h, za več kot trikrat 8 h. V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrate 30 h. — Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Upravniskega telefona št. 188.

Deželnozbornske volitve

v mariborskem volilnem okolišu.

Maribor, 29. avgusta.

Od mnogo strani se očita, da se v mariborskem volilnem okolišu za deželnozbornske volitve v 4. kuriji ne stori nič in da so vesti iz tega volilnega okoliša vznemirljive.

To domnevanje pa ni opravičeno. Vršil se je pravočasno zaupni shod. Vršili so se tudi dogovori s kandidati in bode gotovo pri prvem zaupnem shodu dne 1. septembra definitivno postavljen kandidat za ta volilni okoliš, tako da bodo južnoštajerski Slovenci za ptujski, celjski in mariborski volilni okoliš imeli pravočasno kandidate postavljene.

Seveda se mora priznati, da je postopanje v tem najvažnejšem našem okolišu najtežavnejše. Predolgo namreč je že naš narod spal v obmejnih okrajih, kakor da bi ga bilo mogoče sedaj naenkrat spraviti do tiste probujenosti, kakor je zastopana po drugih bolj v osredju ležečih okrajih.

Zato je tudi postavljanje kandidata v mariborskem volilnem okolišu zelo odgovorno in težavno. Znano je, da volijo v tem okolišu slovenski okraj Maribor, Slovenska Bistrica in Marnberg ter nemški okraj Ivnik, Arvež, Radgona in Cmurek.

Po prebivalstvu štejejo ti okraj v mestu mariborskem: Slovenci: Nemci:

Sodnija	43804	19298
Bistrica	17969	8473
Marnberg	10645	1346
Radgona	2550	4859
Arvež	3440	19976
in		13478
		15164

tako da štejejo vsi okraj vkup 85020 Slovencev in 102570 Nemcev.

Iz tega sledi, da so Slovenci pri tej volitvi prav izredno važni in odločilni faktor.

Vendar se ne sme pozabiti, da je slovensko prebivalstvo v teh okrajih zelo odvisno od našega kapitala, da je obmeji malo probujeno in v teh krajih tudi izvan narodnega tabora, kakor v socialdemokratskem taboru.

V poštev bi prišli pri tej volitvi 4 kandidati, kandidat nemških konservativcev, ki ima trdno zaslombo v kmečkem volilstvu okrajev Emurek, Radgona, Ivnik in Arvež, dalje kandidat nemških nacionalcev, ki ima zaslombo v Mariboru, Arvežu, Cmureku, Radgoni in Ivniku in socialnodemokratski kandidat, ki ima največjo zaslombo v mestu mariborskem in deloma v Ivniku in Arvežu ter potem slovenski kandidat.

Ako se postavijo v boj vsi štirje kandidati, tedaj je sigurno pričakovati ožje volitve, ker ni lahko misliti, da bo prišel kateri kandidat do absolutne večine že pri prvi volitvi.

To bi zamogel le doseči kandidat, ki bi združeval 2 stranki. Taka zveza bi bila le mogoča med kandidatom nemških konservativcev in slovenskim kandidatom, ako bi kandidat nemških konservativcev zamogel dati tako garancijo, da bi zamogli zanj stopiti tudi slovenski volilci.

Od strani nemških konservativcev je postavljen kandidatom g. Lopič, župnik v Emureku, rodom Slovenec.

Ali bo prišlo do takega kompromisa, pokazal bo volilni zaupni shod dne 1. septembra.

Na vsak način bodo imeli Slovenci tudi v zvezi z nemškimi konservativci hud volilni boj, zato, ker je Gustav Stiger kandidat nemških nacionalcev in socialnodemokratski kandidat agilen ter se bo od one strani spravilo mnogo volilcev na volišče.

Kandidat Slovencev samih bi le imel uspeh, kar ni upati, če bi si pridobil podporo imed zgoraj navedenih strank.

S tem položajem je dano tudi navodilo, kako treba postopati pri postavljenju kandidata in pri volitvi sami.

Ne gre torej brez miselnosti kričati, da je treba postaviti narodnoradikalnega kandidata, ker se ne more priznati, da bi bilo boljše združiti nekaj glasov za kandidata, ki bi bil samo števeni kandidat, kakor pa zmagati s kandidatom, ki bi bil obenem pripravljen dati koncesije narodnemu programu slovenskemu.

Na vsak način pa bo treba, da se za tistega kandidata, ki bo postavljen dne 1. sept.

pri zaupnem shodu v Mariboru, potegnejo vsi Slovenci v zgoraj imenovanih okoliših, tudi tisti, ki so v arvežkem, cmureškem in radgonskem okraju, da osobito mesto Maribor skrbi, da grejo vsi naši volilci na volišče, da ne izostanejo nikjer, tudi kmečki volilci, tako, da je mogoče prodrati tistemu kandidatu, katerega bodo podpirali Slovenci.

Najnevarnejši nasprotnik bi bil namreč Gustav Stiger, ker bi bil v deželnem zboru najhujši nasprotnik v mariborskem volilnem okolišu.

Proti temu kandidatu je treba iti z vso odločnostjo in vso mogočo delavnostjo v boj.

Pozivljamo torej za sedaj, da vsi vplivni posestniki, vsi vplivni duhovniki, učitelji in drugi možje skrbe, ne samo, da se natanko razloži postava o volitvi v 4. kuriji, nego da se tudi pravočasno priborijo neukim ljudem legitimacije in volilni listi, da se imena natančno izpolnijo z imenom kandidata ter da se na dan volitve spravijo na volišče.

Ako se nam posreči, in v to imamo najodločnejše upanje, vredi nemške nacionalce, nam tako sovražnega kandidata, kakor je Gustav Stiger, ob tla, potem je izid volitev v mariborskem volilnem okolišu za Slovence časten, nasprotno pa bi bilo za ves narod v tem smislu največja sramota.

Namesto, da se več ali manj umestno kritikuje postopanje v tem težavnem volilnem okolišu, naj raje vsi tisti, ki so izven tega okoliša, store kar je v njihovi moči, da bodo v tem okolišu za Slovence častno izpadle, potem bodemo lahko zadovoljni za sedaj z uspehom volilne reforme v štajerski deželni zbor.

Volitev v celjskem in ptujskem okolišu je osigurana in ni dvoma, da sta postavljena kandidata srečno izbrana in da bodeta prodrla.

Ako se temu pridruži še časten izid volitev v našem mariborskem okolišu, potem bodemo z zadovoljnostjo gledali na uspeh te najnovejše volitve.

Rusko-japonska vojska.

Japonci zopet prodirajo v Mandžuriji. — Ruska umikanja.

Boji, o katerih smo poročali, so bile krvave praske ruskih in japonskih prednjih čet v Mandžuriji — odigrava velike bitke pri Ljaojanu, ako se Rusi ne bodo umaknili tudi za Ljaojan. Angleški listi zabeležujejo:

»Boji, ki so se v sredo pričeli pri Ljaojanu, se nadaljujejo. Ako se primerja besedilo deloma precej zmedenih brzojavk, se vidi, da se je japonskim generalom posrežilo rusko avantno gardo potisniti proti severu. Anšandčan so Rusi že v soboto zapustili in morda so Japonci že došli tja.»

Položaj je tak, da so Rusi svoje prednje čete umaknili na svoja glavna stališča, do katerih pa Japonci, ki previdno prodirajo, še niso prišli. Prodirajoči Japonci bodo imeli predno pridejo tja, zopet krvav opravek z ruskimi prednjimi četami.

Boji so se vršili na treh točkah. Angleški listi poročajo o velikem junaštvu japonskih pešcev. Naskočili so ruske pozicije na višinah ne zmene se za silen morilni ruski ogenj. Japonska premoč je zmagala. Japonci so z bajoneti pregnali Ruse z višin; pri tem sta imela dva ruska polka strašne izgube. Središče Rusov je bilo vrženo nazaj in tudi krili ste se morali tako končno umakniti.

V Anšandčanu so imeli Rusi težko nalogo, a ubranili so se Japoncev ter se končno v lepem redu umaknili. Na dveh krajih bojišča so bili Japonci vrteni nazaj. Japonci so se ustavili 12 milj pred Ljaojanom, a so se potem umaknili dve milj nazaj, kjer so napravili svoje taborišča. Ruska glavna pozicija je sedaj osem milj pred Ljaojanom, kjer so že napravljeni jarki za strelce. Japonci vsak korak do Ljaojana poplačajo z velikimi izgubami. To je menda Kuropatkinova taktika, da končno dobi v roke kolikor mogoče oslABLJENE Japonce, ker Kuropatkin je itak računal samo s tem, da se bo resno z Japonci pomeril pri Ljaojanu, ali pa celo za Ljaojanom. Japonci se vedno niso opustili namere obiti Ruse in tu bode moral biti Kuropatkin jako previden. Menda do velikih dogodkov ni več daleč, ker do teh bo silila Japonce bližajoča se zima.

Došle so še naslednje brzojavke:

Peterburg, 28. avgusta. Saharov še poroča o umikanju Rusov na desnem krilu pri Ču dne 26. t. m.: Ranjen je bil poveljnik Tambovega polka, ki se je tu posebno hrabro boril, polkovnik Klembovsky. Pri umikanju so Rusi pustili na mestu šest nerabnih topov. Neki ujeti ranjeni japonski častnik se je saltel v neko skalo in si razbil glavo. Na vzhodni fronti imajo Rusi okolu 1500 mož ranjenecov in mrtvih. Ob 2. uri popoldne je bil signaliziran sovražni napad na Tumpin.

Mukden, 29. avgusta. Ruska brzojavna agentura poroča: Včeraj so odpeljali zopet 600 Rusov, ki so bili ranjeni 26. t. m. Imenovanega dne so napadli Japonci središče in levo krilo upajoč, da bodo Ruse presenetili. Sovražnikove čete so se približevale, ne da bi streljale ter napadle Ruse z bajoneti. Sovražnik je imel velike izgube. Posebno uspešno je deloval 139. sarajski polk, ki je obšel z baterijo topništva japonsko desno krilo ter napadel Japonce za hrbtom, ko so ravno hoteli obiti rusko levo krilo. Rusi so uničili cele japonske oddelke. Očividci poročajo o fanatični japonski hrabrosti. Videli so, kako so se nekateri japonski ranjenci sami umorili, da ne bi prišli v rusko vjetništvo.

LISTEK.

Slike iz Lurda.

(Dalje.)

II.

Bureau des constatations.

Pod desno rampo, ki vodi v polkrogu okoli cerkve rožnega venca »La Reçaire« k baziliki, sezidani na skali Massabielle nad čudežno jamo, je »Bureau des constatations«. Nad vhodom vidiš napis »Constatations médicales« t. j. »Ugotavljanja zdravnikov«. Tu poslujejo zdravniki, ugotavljajo bolezni in ozdravljenja. Zunaj razburkano valovje viharnega verskega navdušenja, — tu notri mirno, objektivno, znanstveno opazovanje in delovanje zdravnikov. Neposredno poleg svetišča transcendentalnega naziranja — svetišča materialističko-naravoslovne vede par excellence. »Les extrêmes se touchent« — skrajna protislovja se dotikajo!

Po posebni prijaznosti dobil sem dovo-

ljenje za svoboden vstop v »Bureau des constatations«. Prosto se tam gibljem in vsak dan prebijem več ur v družbi zdravnikov.

»Bureau des constatations« je nekak urad, katerega opravlja zbor v Lurdu zbranih zdravnikov. V tem zboru treba ločiti stalne člane od nestalnih. Stalni člani so zdravniki, ki stalno bivajo v Lurdu. Naravno, da oni tvorijo jedro zdravniškega zbora. Med nestalne člane spada vsak zdravnik, ki pride v Lurd in so hoče udeležiti znanstvene dela v navedenem zdravniškem uradu. Vsakemu zdravniku brez izjeme, naj bode katerega koli naziranja, veroizpovedanja ali katerekoli narodnosti, vsakemu je prosto udeleževati se v tem uradu zdravniških raziskavanj, delati svoje opazke, naznanjati svoje ugovore; skratka, vsak je enakopraven član zdravniškega zbora, naj si kode kristijan ali žid, Francoz, Nemeo ali Turk. Edina kvalifikacija, ki se zahteva, je znanstvena izobraženost, t. j. zdravnik mora biti. Niti eden se ne odvrne;

vsak, četudi je žid ali framacon, se prijazno sprejme in povabi k sodelovanju. Nič se ne prikrija, vse je odprto, odkrito, vse se vrši pod kontrolo znanstvene javnosti, kajti vsa raziskavanja so javna za vsakega zdravnika brez izjeme, ki se hoče potruditi v Lurd in odpreti svoje oči.

Nezdravnikom, sevé, je treba posebnega dovoljenja, da smejo prisostvovati uradovanju zdravnikov.

Vse to opazujem sedaj že skoro teden dni v Lurdu, neposredno, z lastnimi očmi, prihajajo in odhajajo zdravniki od blizo in daleč, ugotavljajo diagnoze, konstatujejo bolezni in ozdravljenja. Nihče ni niti najmanje oviran, izraziti svoje prosto mnenje. Diskusija je prosta, različna naziranja se svobodno križajo — ne vem, ali se najde večja toleranca vsakega naziranja kje drugod na svetu. V parlamentih gotovo ne in na naših vseučiliščih morebiti še manj!

Lurd, 25. avgusta 1904.

Dr. Ivan Susteršič.

